

AUSTRĀLIJAS * LATVIEŠU * TEĀTRIS

MINHAUZENA PRECĪBAS

MINHAUZENA PRECĪBAS

Mārtaņa Ziverta komēdija 6 ainās.

PERSONAS:

BRĪVKUNGS FON MINHAUZENS, visu lielākais melis un fantast	— Pēteris Elsiņš
JAKOBĪNE	— Lūcija Kalniņa
SOFIJA-FREDERIKA-AMALIJA, Anhaltes Cerbstas firsta brāļa meita, vēlākā Krievijas ķeizariene Katrīne Lielā	— Guna Kaziņa <i>Maija Ozoliņa</i>
JOHANNA-ELIZABETE, viņas māte	— ~~Zelma Liepa~~
SEMjons KIRILOVIČS NARIŠKINS, Pēterpils galma kambarkungs un ķeizarienes favorīts	— ~~Jānis Birkmanis,~~ Vilibalds Štāls
KŅAZS DOLGORUKOVŠ	— Jānis Ulms
KABINETŠEFS SALTIKOVŠ	— Artūrs Siliņš
OKSENSTJERNS, augļotājs	— Gustavs Grauds
JUKUMS, Minhauzena pavadonis un kalps	— Gunārs Klauss
IRME, Jakobīnes aukle	— Valija Pone
MADAME FON KAYN, hofmeistarine	— Erna Lēmane
~~Galma dāma~~	— ~~M. Ozola~~
Ķirasieri	— I. Zaļkalns Reinholds Priekūns

Darbība noris Duntē 1744.gadā, no 28. janvāra vakaram līdz 30. janvāra rītam.

Režisore — Lūcija Kalniņa
Dekorātors — Laimonis Lauva
Apgaismotājs — Reinis Lēmanis

Starpbrīži; pēc otrās ainas 15 min.
pēc ceturtās ainas 10. min.

ZĪVERTA MINHAUZENS

Mūsu tagadnes lielākais drāmatīķis Mārtaņš Ziverts ir plašuma alcējs: nodarbojamies ar vispārcilvēciskām problēmām, viņš saviem darbiem bieži izvēlas svešu vai vēsturisku vidi. Arī Minhauzena precībās—komēdijā, kas rakstīta vēl dzimtenes brīvībā un nenes sev līdzī šausros trimdas tehnisko prasību žogus—fābulu veido dažādu tautību personas, centrā noliekot Duntē baronesi Jakobīni, vācu dēkaini Minhauzenu un viņu mīlestības intrigu ar dažādiem sarežģījumiem. Autora iztēlotā intriga iekomponēta vēsturiskā notikumā: 1744.gada ziemā grāfs Nariškins ved cauri Jelgavai un Rīgai toreizējā krievu troņmantnieka līgavu. Ceļā notiek klizma, kas noved visu svītu Duntē pili. Tur autors ar savu drāmas meistara roku rotaļīgā spēlē savij notikumus un personas, asprātības un tanis slēptu nopietnību, radīdams dzirkstīgu un spraigu komēdiju.

Arī pats Minhauzens Ziverta skatījumā nav vairs tukšais dēkainis, kāds tas parādās vācu literatūrā, bet gan īpatnējs dzīves filozofs, kas sajauc dzīvi ar sapņiem, nicina materiālās zemes smagumu un no tās putekļiem glābjas Ulubelē—kādā mānīgā, viņam vienam piederīgā daiļuma un liksmības pasaulē. To viņam neviens nevar atņemt, un tās gaismā viņš sildās, priecinādams ar savām jautrajām fantāzijām arī citus.

Te redzam Zivertu ne tikai kā meistarisku skatuves rakstnieku, bet arī kā dzīves jēgas filozofu. Tā pati dzīves tiešamības saskare ar illūziju pasauli, kas Ziverta trimdas laika drāmatiskajā darbā Tvans liek personām sašķelties tragiskās pretešķībās, šai vēsturiskajai komēdijai pārklāj liksmu un rotaļīgu mirdzumu: dzīvi skaistu un vērtīgu nedara materiālie guvumi, bet vien tas, cik cilvēks pats to savā dvēselē veido skaistu un vērtīgu.

RTMM 742302/9

Pres. KR. 131/302